

Новыя крытэрыі
адраснай
дапамогі
СТАР. 3

Звычайна
незвычайны
дом
СТАР. 13

Праграма
тэлебачання
на наступны
тыдзень
20 КАНАЛАЎ

ЛІЧБА ДНЯ
Больш
за 80%

жыхароў краіны ўпэўнены ў сваёй бяспецы на вуліцы і ў грамадскіх месцах. Пра гэта сведчаць даныя сацыялагічнага апытання, праведзенага Інфармацыйна-аналітычным цэнтрам. Пераважная большасць апытаных (82%) заявілі, што адчуваюць сябе ў бяспецы, знаходзячыся на вуліцы, у грамадскіх месцах. Адмаўляюць гэта 16% рэспандэнтаў. Доля рэспандэнтаў, якія ў той ці іншай ступені ўпэўнены ў сваёй бяспецы, большая ў Гродзенскай і Мінскай абласцях (у сярэднім па 86,5%), меншая — у Брэсцкім, Магілёўскім рэгіёнах і Мінску (па 79%). Паляцізненне сітуацыі са злчыннасцю за апошні год часцей адзначаюць жыхары Гродзенскай вобласці (45%), радзей — Мінска і Магілёўскай вобласці (у сярэднім па 32,5%).

Курсы замежных валют,
устаноўленыя НБ РБ з 29.01.2016 г.

Долар ЗША		21234,00 ▼
Еўра		23118,00 ▲
Рас. руб.		274,29 ▲
Укр. грыўня		845,13 ▼

Выдаецца
з 9 жніўня 1917 г.

ЗВЯЗДА

29

СТУДЗЕНЯ 2016 г.

ПЯТНІЦА

№ 17 (28127)

Кошт 2000 рублёў

Б Е Л А Р У С К А Я Г А З Е Т А

ГАРАДСКІ ПАЧАСТУНАК

Фота Анатоля КЛЕШЧУКА

■ Грошы

Субсідыі на квартплату пачнуць налічваць ужо 3 мая

Такім чынам, у краіне ўводзяцца безнаўныя жыллёвыя субсідыі для частковай кампенсцыі аплаты за жыллёва-камунальныя паслугі і платы за карыстанне жыллымі памяшканнямі. Распараджэнне аб гэтым 26 студзеня падпісаў прэм'ер-міністр Беларусі Андрэй КАБЯКОЎ.

Гэтым дакументам вызначаны і тэрміны ўкаранення новай сістэмы. У прыватнасці, Гродзенскаму і Магілёўскаму аблвыканкамам даручана ўкараніць у арганізацыях, якія займаюцца ўлікам, разлікам і налічэннем платы за ЖКП і платы за карыстанне жыллымі памяшканнямі, аўтаматызаванай інфармацыйнай сістэмы разлікаў за спажытыя насельніцтвам жыллёва-камунальныя і іншыя паслугі (АІС «Разлік-ЖКП») да 1 сакавіка, Брэсцкаму і Мінскаму аблвыканкамам, а таксама Мінскаму гарвыканкаму — да 1 красавіка, Віцебскаму і Гомельскаму аблвыканкамам — да 1 мая 2016 года.

Паводле гэтага распараджэння створана міжведамасная рабочая група для выпрацоўкі прапаноў па налічэнні грамадзянам сёлета з 1 мая такіх безнаўных жыллёвых субсідый на базе АІС «Разлік-ЖКП». Кіраўніком групы прызначаны намеснік прэм'ер-міністра **Анатоль КАЛІНІН**. У яе склад таксама ўвайшлі прадстаўнікі Мінжылкамгаса, Дзяржкаммаёмасці, Мінпрацы і сацабароны, Нацбанка, Мінфіна, Мінэнерга, МПЗ, аблвыканкамаў і Мінгарвыканкама.

Сяргей КУРКАЧ. kurkach@zviazda.by

■ Больш, чым работа

ЧАЛАВЕК ЯК ЦУД

Амаль трыццаць гадоў Валянціна Васкабойнік
штодзень прыходзіць да тых, хто яе чакае

Некаторыя лічаць, што словазлучэнне «сястра міласэрнасці», якое прыйшло да нас з мінулых стагоддзяў, мае толькі вобразны сэнс, азначае спагаду, цярпенне, дабрыню канкрэтнага медыцынскага работніка. Аказваецца, не толькі сэнс, але і пасада такая засталася. У таварыстве Чырвонага Крыжа працуюць медыцынскія сёстры міласэрнасці. З адной з іх, Валянцінай ВАСКАБОЙНІК, давялося нядаўна пазнаёміцца.

ЯК СТАНОВЯЦЦА АДЗІНОКІМІ

Валянціна Іванаўна жыве і працуе ў Кобрыне. Сёння яна як хуткая дапамога, сацыяльны работнік, суразмоўца і дарадчыца для дзевяці старых нямоглых людзей. Для многіх з іх медыцынская сястра стала самым блізкім чалавекам. Ну вось, напрыклад, як для сужэнцаў Веры Андрэеўны і Івана Іванавіча. Абаім пад 80 гадоў. Яны пераехалі ў свой час у Кобрын з Бранскай вобласці да дзяцей. Гэта была, можна сказаць, шчаслівая сям'я. І, вядома, бацьку з маці ніколі не спатрэбілася б дапамога работнікаў сацы-

яльнай службы альбо Чырвонага Крыжа, каб усё не скончылася ў адзін дзень... Дзеці загінулі ў аварыі.

Бацькі, да гэтага яшчэ даволі бадзёрыя і адносна здаровыя, пачалі паступова згасаць. Іх самаадчуванне стала нагодай звярнуцца ў адпаведную камісію, што і зрабіў участковы доктар. Сястра міласэрнасці стала ім не проста сувязным звяном са знешнім светам, але чалавекам, які цікавіцца іх жыццём.

— Вядома, найперш я выконваю функцыі ўрача, — гаворыць медсястра. — Але ж галоўная праблема Івана Іванавіча і Веры Андрэеўны заключаецца ў тым, што ў іх няма родных і сяброў у нашым горадзе. Найважнейшыя лекі для іх — простая чалавечая размова. Як і ўсе старыя людзі, яны любяць пагаварыць пра мінулае. Ну і, вядома, згадваюць пра дзяцей. Наглядаюцца, даводзіцца супакойваць. Сыходжу тады, калі бачу, што мае падапечныя ў больш-менш нармальным стане. Добра, што яны яшчэ ўдзялі і падтрымліваюць адно аднаго. Гледзячы на гэтых людзей, усведамляеш, што нават тыя, у каго добрыя надзеіныя сем'і, не застрахаваны ад адзіноты, — працягвае Валянціна Іванаўна. Што ўжо гаварыць пра бацькоў, чые дзеці выпіваюць, вядуць асацыяльны лад жыцця.

СТАР. 4